

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 2T/123/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6722010648
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 04. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Štubniaková Kochanová
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2023:6722010648.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen samosudkyňou JUDr. Zuzanou Štubniakovou Kochanovou v trestnej veci obžalovaného C. U., stíhaného pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. a), písm. d) Tr. Zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 03.04.2023 vo Zvolene, takto

rozhodol:

Obžalovaný
C. U. W.. XX.XX.XXXX U. H., M. F. H. XXXX/X, H., občan SR

je vinný,

od presne nezisteného času roku 2015 do apríla roku 2020 v priestoroch rodinného domu na Š. G. XXX/XX v Detve, okres Detva, kde žili v spoločnej domácnosti, opakovane a dlhodobo spôsoboval psychické a fyzické utrpenie svojej priateľke H. H., W.. XX.XX.XXXX, trvale bytom mesto Zvolen, prechodne Š. XXX/XX, Detva, keď ju najmä ponižoval, obmedzoval v pohybe a opakovane fyzicky napádal a to tak, že ju v obývačke zhodil na zem, sadol si na ňu a drhol ju, v októbri 2015 ju v izbe udrel do ruky, ktorú jej zlomil, následne jej urobil monokel a vybehla jej koža z oka, pričom uvedené zranenie si vyžiadalo lekárske ošetrenie, v priestoroch kuchyne ju zhodil na zem, pritlačil k zemi a vykrúcal jej krk tak, že jej začali pukať stavce, natrhol jej ústa a vytrhal vlasy, dával jej facky do hlavy a bil ju, až bola modrá, čím jej podľa znaleckého posudku č. 44/2022 MUDr. Y. Q. spôsobil zlomeninu dolného konca strednej časti lakťovej kosti vľavo s posunom úlomkov riešenú operačne, s dobou liečenia 8 týždňov a odreninu a pomliaždenie dolného viečka oka vľavo, a teda ohrozoval jej fyzické a psychické zdravie, obmedzoval jej bezpečnosť a svojím konaním u nej spôsobil postraumatickú stresovú poruchu,

t e d a

blízkej osobe spôsobil fyzické utrpenie a psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, spôsobením rán a popálení rôzneho druhu, ponižovaním, pohrdavým zaobchádzaním, neustálym sledovaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu alebo stresu, násilnou izoláciou, citovým vydieraním alebo iným správaním, ktoré ohrozilo jej fyzické alebo psychické zdravie alebo obmedzilo jej bezpečnosť a spáchal čin a spôsobil ním ťažkú ujmu na zdraví a spáchal čin závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

č í m s p á c h a l

zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a, odsek 3 písmeno a, písmeno d Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 208 ods. 3 Tr. zákona s použitím § 37 písm. h/ Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zákona, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Tr. zákona, § 41 ods. 1 Tr. zákona, § 42 ods. 1 Tr. zákona, na s ú h r n ý trest odňatia slobody vo výmere 4 /štyri/ roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona súd obžalovaného z a r a d ů j e na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona súd z r u š u j e výrok o treste uložený obžalovanému C. U. trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp.zn. OT/54/2020 zo dňa 20.06.2020, právoplatným dňa 20.06.2020, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 16 /šestnásť/ mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienene odložený s určením skúšobnej doby vo výmere 18 /osemnásť/ mesiacov v spojení s uznesením sp.zn. OT/54/2020 zo dňa 16.07.2021, ktorým bola skúšobná doba predĺžená na 36 mesiacov, nariadený bol probačný dohľad a podľa § 50 ods. 4 písm. a/ Tr. zákona uložené obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok počas trvania skúšobnej doby, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

V ostatných častiach zostáva trestný rozkaz Okresného súdu Zvolen zo dňa 20.06.2020 sp. zn. OT/54/2020, právoplatný dňa 20.06.2020 n e z m e n e n ý .

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Zvolen podala pod č. 1Pv 424/20/6611-51 dňa 15.11.2022 na Okresný súd Zvolen obžalobu na obžalovaného C. U. pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. a), písm. d) Tr. Zákona Tr. zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedený v obžalobe.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, oboznámením sa s výsluchom poškodenej, výsluchom svedkov, znalcov, prečítal znalecké posudky a listinné dôkazy nachádzajúce sa v trestnom spise a zistil nasledujúci skutkový stav.

Obžalovaný C. U. vo vzťahu ku skutku, ktorý mu je v obžalobe kladený za vinu, na hlavnom pojednávaní uviedol, že to, čo poškodená tvrdí, je výmysel. Začali spolu fungovať od roku 2015, raz boli spolu, potom neboli. On aj videl, že je trochu inakšia, že trpí chorobou, ale chcel skúsiť ten vzťah, mal ju rád. Raz bolo dobre a raz peklo. Niekedy nechápal jej konanie, napríklad chodila z okna do okna, potom začala z ničoho nič kričať, búchať, nevie, či to bolo z liekov, ktoré brala na schizofréniu. Stávalo sa, že ho začala fackať, biť, vtedy ju chytil, aby prestala. Aj ho kopala, ešte aj pes ho bránil, skákal jej do nohy. Na druhý deň si už nič nepamätala a fungovali normálne, ona sa vyrevala, potom išla preč a večer sa vrátila a bolo dobre. Potom začala tráviť viac času na internete, tam si hľadala aj milencov. Čo sa týka zlomeniny, on jej neublížil, vtedy bola hádka, ona sa potkla, on sa uhol a následne spadla na schodoch. Vždy ju podporoval v tom, aby brala tabletky, ale ona ich nechcela brať, vyplúvala ich. Aj matka obžalovanej bola pri tom, ako mu raz poškodená dala riadnu facku, ešte sa jej spýtala, že čo to robí. On si aj hľadal prácu, chodil robiť do zahraničia, aby im bolo dobre. Poškodená aj sama uvádzala, že vie, že jemu a mame ubližuje, ale že musí. Chcela, aby mali spolu dieťa, ale on trval na tom, že si najskôr opraví dom a potom bude dieťa. To sa jej nepáčilo, chcela hneď dieťa. Jej mama chodila aj do zahraničia pracovať a vtedy si poškodená vodila domov milencov a jeho vyhánala z domu. Aj keď už neboli spolu s poškodenou, tak mu jej mama dovolila, aby u nej býval a kázala mu, keď si niekoho poškodená privedie, že má volať políciu. Ďalej uviedol, že vedie riadny život, chce si založiť rodinu. Je živnostník, býva u rodičov, ale hľadá si vlastné bývanie, chcel by si urobiť aj vodičský preukaz, čo mu pomôže v práci. Na ďalšie otázky uviedol, že problémy vo vzťahu začali asi po roku, pričom vedel od začiatku, že má nejaké zdravotné problémy. Partnerské nezhody s poškodenou riešil len s jej matkou, s nikým iným.

Z prípravného konania bol oboznámený výsluch poškodenej H. H., v ktorom uviedla, že obžalovaný na ňu počas spoločného spoluzitia viackrát fyzicky zaútočil. Raz sa stalo, že bola vo svojej izbe, vyťahovala si ponožku, bez príčiny sa na ňu zahnal, ona si dala ruku pred seba, do úrovne tváre, on ju udrel a zlomil. U lekára povedala, že spadla zo schodov. Urobil je aj monokel pod okom, tak, že jej vybehla koža z oka. Ďalej uviedla, že hral automaty, stále si pýtal od nej peniaze. Bral aj drogy. Ešte aj predtým ako sa stal incident so zlomenou rukou, tak ju bil. Raz ju zhodil medzi dvere, medzi chodbu, ako tam ležala, sadol si na ňu, roztrhol jej ústa, vytrhal vlasy, vykrúcal jej hlavu, tak, že je že jej začali pukať stavce. Ona tieto útoky brala ako normálne, chcela to potom aj ukončiť, preto dávala fotografiu na facebook,

aby jej ľudia pomohli, aby mu dohovorili, aby už bol dobrý. Ona si chcela založiť rodinu, obžalovaný jej to aj sľúbil, toto nedodrжал.

Svedkyňa H. H., matka poškodenej na hlavnom pojednávaní uviedla, že vzťah bol spočiatku o veľkej láske, ale potom sa to celé nejako zlomilo, lebo dcéra chcela dieťa, hormóny sa v nej búrili a keď sa jej to nesplnilo, tak sa v nej ako keby niečo zlomilo. Dcéra navštevuje psychiatra MUDr. N. Y.. Bývali v jej dome tak, že ona bývala dolu a oni dvaja hore. Počas obdobia ich spolužitia počula, že sa spolu hádajú, ale keď išla hore k nim, tak ju stále dcéra posielala preč. Aj jej samej dcéra hovorila, že ju týra, keď sa jej niečo pýtala, keď sa do nej starala. Od 05.09.2017 pracuje v Rakúsku a medzi obdobím 2015-2017 by tento vzťah hodnotila ako veľkú lásku, bývali u nej, obžalovaný prerobil celý dom, ktorý je osemizbový. Ona vychádza dobre aj s jeho otcom, mamou. Asi po dvoch rokoch vzťahu sa medzi nimi začalo niečo lámať, hádali sa kvôli psovi, kvôli dieťaťu. Raz počula, že poškodená kričí, tak išla hore a videla ako ju obžalovaný držal, tíšil ju, ona bola vyzlečená donaha. Pokiaľ na obžalovaného vtedy zakričala, tak preto, lebo poškodenej držal ruky. Inak jej nič nerobil, on ju tíšil. Nevidela, že by ju inak fyzicky napádal. Dcére sa tiež nepáčilo, keď chcel obžalovaný chodiť večer von s kamarátmi, kričala na neho z balkóna. Raz jej dcéra povedala, že ju bolí ruka, išla ku lekárovi a bolo to zlomené, nepovedala jej ako k tomu došlo. Na rozpory so svojou výpoveďou z prípravného konania, keď uvádzala, že jej dcéra povedala, že jej ruku zlomil obžalovaný svedkyňa uviedla, že už nevie čo vypovedala v prípravnom konaní. Keby jej bola povedala, že jej zlomil ruku, tak by išli hneď podať trestné oznámenie a museli by sa rozísť. Spomína si na to, že išli popri sebe, dcéra jej hovorila, že ju bolí ruka a keď chcela vedieť čo sa stalo, tak jej povedala, aby to nechala tak. Potom išla aj na operáciu a po nej jej povedala, že ruku jej zlomil obžalovaný. Tiež jej ale povedala, že spadla zo schodov, tak nevie čomu má veriť. Na dcéru nikdy nevidela, že by bola napríklad opuchnutá. Ohľadne požívania alkoholických nápojov u obžalovaného uviedla, že si občas vypil, na konci týždňa, keď išiel von. U nich doma nepil. Niekedy keď prišiel od rodičov, tak vedela, že asi pil, lebo spieval a púšťal si nahlas ľudovky. Vtedy mu búchala na radiátor, aby si zatvoril okná. H. ho posielala vtedy spať, on zostal v obývačke, kde hrala hudba a dcéra si išla ľahnúť spať. Nemá vedomosť o žiadnom inom vzťahu svojej dcéry počas ich spolužitia. Pokiaľ uvádzala v prípravnom konaní niečo iné, bolo to tak, že keď bol obžalovaný opitý, radšej odchádzali z domu, lebo vedeli, že bude húkať, nahlas si púšťať rádio a ona sa hanbila pred ľuďmi, lebo už chodili k nim aj policajti, tak radšej chcela, akože nie sú doma.

Svedkyňa R. M. na hlavnom pojednávaní uviedla, že je sestrou poškodenej, obžalovaného pozná, vždy keď išla k mame a sestre, tak sa s ním stretla v dome u mamy, ale bližší kontakt nenadväzovali. Ďalej uviedla, že dom v Detve u mamy, to je ako dom hrôzy, stále je tam krik. Pokiaľ boli sestra s obžalovaným spolu, tak sa tam kričalo a teraz, keď nie sú spolu, tak má zase sestra konflikty s mamou. S H. sa nedá vyjsť kvôli jej zdravotnému stavu, stačí iba trochu konfliktnejšia povaha a je tam krik a hádky. Raz, keď mala sestra rozbitú peru, tak jej povedala, že ju zbil obžalovaný. Okrem toho jej o iných konfliktoch nehovorila a iné zranenia si nevšimla. Osobne nič nevidela. Vždy aj keď spolu volali s mamou alebo sestrou, tak tam bol krik, že sa volala polícia a podobne. Za psa bol stále konflikt. Aj keď tam prišli na návštevu, tak zhora, kde bývali išiel stále krik, kričali obidvaja, to boli strašné hádky. Keď sa so sestrou rozprávali o jej vzťahu, tak jej hovorila, že ho stále ľúbi. Podľa nej celý vzťah bol ako vojna, oni spolu vôbec nemali byť. Keď jej aj mama telefonovala a popisovala nejaké situácie, kedy mali byť konflikty, tak jej nič konkrétne neuvádzala, v podstate to, že bude hanba na ulici, že sa tam kričí.

Svedkyňa Y. Y. na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaného nepozná a poškodenú iba z videnia. V ich dome nikdy nebola. Býva v bytovke oproti domu H.. Ďalej uviedla, že ku skutku nevie uviesť nič, nič nevidela ani nepočula. Keď sa niekedy stretla na ulici s mamou poškodenej, tak sa ohľadne ich situácie v domácnosti nebavili. Ani od iných ľudí nič nepočula. Na rozpory, keď v prípravnom konaní uviedla, že občas odtiaľ počula krik, uviedla, že žiadny krik nepočula, nevie, prečo to uvádzala. Veľmi už v jej veku zabúda.

Znalkyňa MUDr. R. I. na hlavnom pojednávaní uviedla, že trvá na záveroch znaleckého posudku tak ako bol vypracovaný ako aj na dôvodoch v ňom uvádzaných. Ďalej uviedla, že pri svojich záveroch vychádzala aj z výpovedí poškodenej zo dňa 11.02.2021 a 25.05.2021, kde tieto výpovede boli v priebehu času konzistentné a faktograficky stabilné. U poškodenej sa pri otázkach týkajúcich sa predmetného skutku prejavovali zhoršené symptómy schizofrénnej poruchy a to úzkosti, napätia, dekoncentrácie, bezradnosti, depresívnej nálady a v štrukturálnych a obsahových poruchách myslenia. Zhoršená popísaná symptomatika poškodenej vo významnej miere súvisí s prežitými udalosťami

v súvislosti s predmetným vyšetrovaným trestným činom. U poškodenej došlo k rozkolísaniu symptomaticky, ktorá pri vyšetrení zo dňa 20.05.2021 bola relatívne stabilizovaná.

Znalec Mgr. S. W. na hlavnom pojednávaní uviedol, že trvá na záveroch znaleckého posudku tak ako bol vypracovaný ako aj na dôvodoch v ňom uvedených. Tiež uviedol, že psychologickým vyšetrením ako aj informáciami, ktoré má z vyšetrovacieho spisu došiel k záveru, že pri vyšetrení dňa 20.05.2021 bol zdravotný psychický stav poškodenej dostatočný na to, aby dokázala primeraným spôsobom popísať udalosti ako aj popísať svoje prežívanie udalostí a priebeh udalostí. V rámci špecifickej vierohodnosti nezistil prítomnosť takých faktorov, ktoré by významnejším spôsobom vierohodnosť u poškodenej znižovali a možno konštatovať, že konanie voči svojej osobe zo strany obžalovaného poškodenej vnímala ako príkorie a ako ujmu, ktorú prežívala aj zhoršením psychického stavu. Základné ochorenie mohlo mať čiastočnú úlohu u poškodenej iba v zmysle vyhodnocovania situácii, to znamená na myšlienkovú prácu a vytváranie úsudku, pričom je zrejmé, že v prevažnej miere mala poškodenej skôr tendenciu ich zľahčovať alebo sa preukázala emócia určitej bezradnosti vo vytváraní riešení.

Podľa § 268 ods. 2 Tr. poriadku, čítali sa znalecké posudky a to znalecký posudok č. 32/2021 znalkyne MUDr. R. I., znalkyne z odvetvia psychiatria, ktorá vo svojich záveroch uviedla, že u poškodenej zistila prítomnosť paranoidnej schizofrénnej poruchy. Ide o endogénnu poruchu, avšak ovplyvniteľnú exogénnymi činiteľmi (napr. drogy, medziľudské správanie, pracovná záťaž). Zo znakov posttraumatickej stresovej poruchy, pri znovu prežívaní udalostí v predstavách dochádza u nej k zhoršeniu prejavov schizofrénnej poruchy a to k zvýšeniu úzkosti, tenzie, k poruchám v koncentrácii pozornosti, v bezradnej nálade, v štruktúrnych až obsahových poruchách myslenia. Zhoršená vyššie popísaná symptomatika u poškodenej vo významnej miere súvisí s prežitými udalosťami v súvislosti s predmetným vyšetrovaným trestným činom. Pre uvedenú duševnú poruchu u poškodenej je charakteristicky znížené emočné prežívanie. Jednotlivé konania páchatela mohli byť paranoidne prežívané, avšak výpovede poškodenej sú v priebehu času porovnateľne konzistentné a faktograficky stabilné. Znalkyňa u poškodenej zistila známky syndrómu týrania - autodeštruktívne reakcie (nechala sa biť, lebo verila, že sa zmení, chcela mať s ním rodinu), sebaobviňovanie (nechcela mu ublížiť, nechcela aby išiel do väzenia, preto nepodala trestné oznámenie), naučená bezmocnosť (časté bitky brala ako samozrejmosť), znížené sebavedomie, sebahodnotenie (po fyzickom napadnutí povedala, že spadla zo schodov), neistota (nikdy nevedela, ako sa bude priateľ správať), čo sú podľa Douglasovej nemedicínske kritériá syndrómu týranej osoby.

Zo záverov znaleckého posudku č. 25/2021 znalca Mgr. S. W. vyplýva, že z vyšetrenia poškodenej sú zrejmé známky, ktoré sú pravdepodobne dôsledkom traumatizácie. Zistil prítomnosť známkov anxiety, pocitov bezmocnosti a nedostačivosti, ktoré veľmi pravdepodobne majú súvis s ňou popisovaným disharmonickým vzťahom s partnerom. Poškodenej popisuje svoje vnímanie, pociťovanie a hodnotenie správania obžalovaného voči nej ako negatívneho, ňou prežívaného ako vážnu ujmu, ktorá trvala pomerne dlhý čas a negatívnym spôsobom zasahujúceho do kvality jej života. Ide najmä o direktívne a agresívne správanie sa voči nej, ako aj občasnú fyzickú agresivitu voči jej osobe. Napriek prítomnosti psychického ochorenia je možné konštatovať, že konanie páchatela voči nej dokázala primerane vnímať, zapamätáť si podstatu prežitých udalostí a dostatočne ich reprodukovať. Napriek tomu, že psychické fungovanie poškodenej je v rámci dlhodobého psychického ochorenia poškodenej narušené, nejaví sa, že by výpovede k udalostiam, ktoré sú predmetom vyšetrovania mala snahu zámerne skresľovať, uvádzať klamstvá. Jej výpovede napriek rôznym stavom zlepšenia či zhoršenia psychického ochorenia sú dostatočne konzistentné. Mierna neistota je v časovej lokalizácii jednotlivých udalostí. To, že konanie páchatela sama neohlásila, ale zverejnila svoje fotky na sociálnej sieti sa dá vnímať ako volanie o pomoc v situácii, kedy si poškodenej nevie sama pomôcť relevantným spôsobom.

Zo záverov znaleckého posudku č. 36/2022 znalkyne MUDr. R. I. vyplynulo, že u obvineného nebola zistená duševná porucha alebo choroba v pravom zmysle slova. Bol u neho konštatovaný abúzus alkoholu v štádiu abstinencie, bez prejavov závislosti. Prípadné požitie alkoholu u obvineného facilituje agresívnejšie formy správania sa, avšak účinok alkoholu na obvineného je nechorobný, prejavuje sa len oslabením zábranového systému, fyziologickým, teda nechorobným účinkom.

Podľa záverov znaleckého posudku č. 31/2022 znalca Mgr. S. W. osobnosť obvineného je sociálne, citovo, emočne a hodnotovo nezrelá, jednoducho štrukturovaná, impulzívna. Vo výraznej miere sa v osobnostnom profile prejavuje egocentrizmus, okolnosti vníma, prežíva a hodnotí vo vzťahu k vlastnej

osobe, vlastnému prospechu alebo v záujme vyhnúť sa vlastnej ujme. Prejavuje sa povrchnosť a ľahkovážnosť, nezdržanlivosť, impulzivita, dôraz na aktuálne krátkodobé záujmy a pôžitky. Pri ich neuspokojení dochádza k dysfórii, napätiu, nervozite, čoho následkom môže byť impulzívne správanie.

Zo znaleckého posudku č. 54/2022 znalca MUDr. Y. Q. vyplýva, že poškodená utrpela od roku 2015 do 4/2020 zlomeniu dolného konca strednej časti lakťovej kosti vľavo s posunom úlomkov riešenú operačne a odreninu a pomliaždenie dolného viečka oka vľavo. Uvedená zlomenina lakťovej kosti je typické obranné poranenie, pred útokom na hlavu alebo pri páde. Vzniká priamym mechanizmom úderom strednej až vysokej intenzity, kedy poškodený sa reflexne snaží vykryť útok/dopad a kryje sa rukami pred hlavou. Pokiaľ poškodená v trestnom oznámení zo dňa 26.10.2020 uvádza, že sa kryla pred útokom smerovaným na hlavu, tento mechanizmus je typický pre vznik zlomeniny diafýzy lakťovej kosti. Pomliaždenie a odrenina dolného viečka vľavo vznikla s najväčšou pravdepodobnosťou priamym úderom/nárazom nízkej až strednej intenzity do oblasti ľavého oka. Či sa jedná o úder rukou alebo úder iným predmetom sa nedá určiť. Ostatné poranenia, ktoré poškodená uvádza vo svojich výpovediach nie sú zadokumentované lekársym vyšetrením.

Z obsahu spisu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 0T/54/2020 bolo zistené, že obžalovaný bol trestným rozkazom č.k. 0T/54/2020 - 123 zo dňa 20.06.2020, právoplatným dňa 20.06.2020 odsúdený pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov, s podmieňaným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov. Nakoľko sa počas trvania skúšobnej doby dopustil ďalšieho trestného činu - prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona bol odsúdený trestným rozkazom č.k. 0T/53/2021 - 131 zo dňa 30.05.2021, právoplatným dňa 30.05.2021 na trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Bol mu ukladaný aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke v trvaní 24 mesiacov. V konaní sp. zn. 0T/54/2020 uznesením zo dňa 16.07.2021 súd nad obžalovaným ustanovil probačný dohľad a predĺžil mu skúšobnú dobu na 36 mesiacov. Zároveň mu uložil aj obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok počas skúšobnej doby. Z obsahu správy probačného a mediačného úradníka zo dňa 07.02.2023 bolo zistené, že vykonanou dychovou skúškou zo dňa 17.12.2022 bola u obžalovaného zistená pozitívna hodnota alkoholu v krvi a to 1,15 mg/l, čo predstavuje 2,40 promile. V danej veci bol vytyčený aj termín verejného zasadnutia, ktorý bol odročený na 21.11.2023.

Podľa § 269 Tr. poriadku sa na hlavnom pojednávaní čítali aj listinné dôkazy a to zápisnica o trestnom oznámení (č.l. 18-23), zápisnica o vydaní veci (č.l. 128), lekárska správa (č.l. 130, 131), záznamy z preverení oznámení (č.l. 132-135, 136-139, 140-141), výpis zoznamu oznamovateľov (č.l. 142-144), úradný záznam (č.l. 145, 146, 147, 148, 150), výpis z ústrednej evidencie priestupkov MV SR (č.l. 152-153, 154-155, 156-157, 243-244, 311-312), odpis registra trestov GP SR (č.l. 158, 159, 160, 245-246, 313, čl. 1-2).

Podľa § 208 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, kto blízkej osobe alebo osobe, ktorá je v jeho starostlivosti alebo výchove, spôsobí fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, spôsobením rán a popálenín rôzneho druhu, ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, neustálym sledovaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu alebo stresu, násilnou izoláciou, citovým vydieraním alebo iným správaním, ktoré ohrozuje jej fyzické alebo psychické zdravie alebo obmedzuje jej bezpečnosť, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až osem rokov.

Podľa § 208 ods. 3 písm. a), písm. d) Tr. zákona, odňatím slobody na sedem rokov až pätnásť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 a spôsobí ním ťažkú ujmu na zdraví alebo smrť a spácha čin závažnejším spôsobom konania.

Podľa § 138 písm. b) Tr. zákona, závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu po dlhší čas.

Z takto vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku, tak ako je mu to kladené za vinu v obžalobe. Obžalovaný svoju vinu od počiatku popieral. Uvádzal, že z dôvodu schizofrénneho ochorenia poškodenej bol vzťah s ňou raz dobrý, raz peklo. Niekedy nechápal jej konanie, chodila z okna do okna, potom začala z ničoho nič kričať, búchať, nevie, či to bolo z

liekov, ktoré brala na schizofréniu. Stávalo sa, že ho začala fackať, biť, vtedy ju chytil, aby prestala. Aj ho kopala, ešte aj pes ho bránil, skákal jej do nohy. Na druhý deň si už nič nepamätala a fungovali normálne, ona sa vyrevala, potom išla preč a večer sa vrátila a bolo dobre. Ruku jej nezlomil, vtedy bola hádka, ona sa potkla a spadla na schodoch. Obžalovaný je však zo skutku usvedčovaný výpoveďou poškodenej H. H., ktorá v základných rysoch od podania trestného oznámenia ako aj následných výpovediach v prípravnom konaní konzistentne popisala spolužitie s obžalovaným, kedy akcentovala, že k fyzickým napadnutiam dochádzalo fakticky denne a to najmä pod vplyvom alkoholu, pričom obžalovaný jej spôsobil aj zranenia a to medzi inými aj zlomeninu ruky a zranenie oka, s ktorými navštívila aj lekárske ošetrovanie. Poškodená ako príčinu zlomeniny ruky uviedla, že sa na ňu obžalovaný zahnal, ona si dala ruku pred seba, do úrovne tváre, on ju udril a zlomil. Výpoveď poškodenej je podporená aj výpoveďou matky poškodenej, ktorá síce s odstupom času od skutku vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní určitým spôsobom bagatelizovala konanie obžalovaného voči poškodenej ako aj jeho pozitívny vzťah k požívaniu alkoholických nápojov. Pokiaľ však bola konfrontovaná so svojou výpoveďou z prípravného konania, v ktorej vypovedala v podstate súladne s výpoveďou svojej dcéry vrátane toho, že od dcéry má vedomosť, že ruku jej mal zlomiť práve obžalovaný, nevedela uviesť dôvody týchto rozporov, prípadne uvádzala, že si na udalosti s odstupom času nespomína. Ako dôvod problémov pri vzájomnom spolužití obžalovaného a poškodenej označovala psychiatrické ochorenie poškodenej a jej túžbu po spoločnom dieťati, ktorá sa nenaplnila, čo bolo v podstate príčinou ukončenia jej vzťahu s obžalovaným. Aj napriek určitým rozporom vo výpovedi svedkyne, ktoré súd rozvádza vyššie svedkyňa potvrdila, že obžalovaný vo zvýšenej miere požíval alkoholické nápoje, pričom následne museli často odchádzať z domu, lebo vtedy robil hluk a ona sa hanbila pred susedmi, tak radšej odišli preč. Konfliktné spolužitie medzi obžalovaným a poškodenou potvrdila aj sestra poškodenej R. M.á, ktorá dom u matky, kde bývala s obžalovaným aj poškodená nazvala „domom hrôzy“. Uviedla, že počas návštev ako aj počas vzájomných telefonátov u poškodenej stále počula len krik a hádky. Potvrdila, že jej jej poškodená raz, keď mala rozřatú peru povedala, že ju zbil obžalovaný. Výpoveď poškodenej sa javí ako vierohodná aj z prihliadnutím na závery znaleckého dokazovania, kedy znalci uviedli, že v rámci špecifickej vierohodnosti nezistili prítomnosť takých faktorov, ktoré by významnejším spôsobom vierohodnosť u poškodenej znižovali. Uzavreli, že poškodená konanie voči svojej osobe zo strany obžalovaného vnímala ako príkorie a ako ujmu, ktorú prežívala aj zhoršením psychického stavu. U poškodenej znalci zistili aj znaky posttraumatickej stresovej poruchy. Základné ochorenie mohlo zohrať čiastočnú úlohu u poškodenej iba v zmysle vyhodnocovania situácii, pričom poukázali, že v prevažnej miere mala poškodená skôr tendenciu tieto situácie zľahčovať. Znalec Mgr. S. W. uviedol, že napriek prítomnosti psychického ochorenia je možné konštatovať, že konanie obžalovaného voči nej dokázala primerane vnímať, zapamätať si podstatu prežitých udalostí a dostatočne ich reprodukovat'. Nejaví sa, že by výpovede k udalostiam, ktoré sú predmetom vyšetrovania mala snahu zámerne skresľovať, uvádzať klamstvá. Jej výpovede napriek rôznym stavom zlepšenia či zhoršenia psychického ochorenia sú dostatočne konzistentné. To, že konanie páchatel'a sama neohlásila, ale zverejnila svoje fotky na sociálnej sieti sa dá vnímať ako volanie o pomoc v situácii, kedy si poškodená nevie sama pomôcť relevantným spôsobom. Navyše je potrebné akcentovať, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaný vo zvýšenej miere požíva alkoholické nápoje, na čo poukazovali vo svojich výpovediach aj poškodená a svedkyňa H. H., a čo je zrejme aj z obsahu spisu Okresného súdu Zvolen OT/54/2020, kedy počas plynutia skúšobnej doby, počas ktorej mu bolo uložené aj obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok bola u obžalovaného zistená pozitívna hodnota alkoholu v krvi a to 1,15 mg/l, čo predstavuje 2,40 promile.

K osobe obžalovaného bolo zistené, že bol trikrát súdne trestaný. V jednom prípade sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. OT/54/2020 zo dňa 20.06.2020, právoplatným 20.06.2020, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu so skúšobnou dobou v trvaní 18 mesiacov, ktorá skúšobná doba mu bola predĺžená o 36 mesiacov s probačným dohľadom. Súčasne mu bolo uložené obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok po celú dobu trvania skúšobnej doby. Bol tiež odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. OT/53/2021 zo dňa 30.05.2021, právoplatným dňa 30.05.2021 na nepodmienený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov. Z výkonu trestu bol podmienenčne prepustený s probačným dohľadom dňa 02.11.2021 s probačným dohľadom a skúšobnou dobou v trvaní 12 mesiacov. V ústrednej evidencii priestupkov má 8 záznamov, za priestupky proti majetku, v doprave ako aj za priestupky proti občianskemu spolunažívaniu.

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd vychádzal zo zásad ukladania trestov uvedených v ustanovení § 34 Tr. zákona, pričom prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, ako aj možnosti jeho nápravy, nakoľko trest musí mať v prvom rade prevýchovný účinok. Taktiež prihliadal na zásadu podľa § 34 ods. 3 Tr. zákona, podľa ktorej trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a blízke osoby. V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu aj sudcovská individualizácia trestu, ktorá je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu.

Keďže sa obžalovaný skutku dopustil predtým ako mu bol doručený trestný rozkaz v konaní sp. zn. OT/54/2020 súd mu ukladal súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona za súčasného zrušenia výroku o treste uloženého obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. OT/54/2020. Obžalovanému bol za trestnú činnosť, z ktorej bol uznaný vinným ukladaný za použitia § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Tr. zákona súhrnný trest vo výmere štyri roky nepodmienečne. U obžalovaného súd nevzhladol žiadnu poľahčujúcu okolnosť. Priťažujúcou okolnosťou bolo podľa § 37 písm. h) Tr. zákona to, že sa dopustil viacerých trestných činov (bol mu ukladaný súhrnný trest).

Pri ukladaní trestu mal súd za to, že ukladanie nepodmienečného trestu odňatia slobody obžalovanému, čo len na samej spodnej hranici trestnej sadzby vo výmere 7 rokov by bolo neprimerane prísne, zohľadňujúc aj okolnosti spáchania skutku, zdravotný stav poškodenej, osobu obžalovaného, jeho rodinné pomery a možnosti jeho nápravy, keďže t.č. je zamestnaný na stavbe ako živnostník, stará sa o svojho otca, ktorý je plne invalidný a starého otca, ktorý má 90 rokov. Ukladanie prísnejšieho nepodmienečného trestu odňatia slobody by podľa názoru súdu nevedlo k náprave obžalovaného, nakoľko ukladaný trest nemá mať nielen represívnu funkciu ale aj výchovnú funkciu. Príliš prísny trest nepôsobí výchovne, ale môže na odsúdeného pôsobiť skôr demoralizujúcu, pričom trestné konanie má sledovať rovnako preventívny a resocializačný cieľ a má prispieť k polepšeniu a náprave páchatel'a.

Obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním skutku nebol vo výkone trestu odňatia slobody za spáchanie úmyselného trestného činu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Zvolen do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306 ods. 2 Tr. poriadku).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307 ods. 1 písm. a), a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308 ods. 1, 2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308 ods. 2),
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307 ods. 1 písm. b), a to len vo svoj prospech (§ 308 ods. 2),
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2),
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308 ods. 2),
- orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech a aj proti jeho vôli (§ 345 ods. 1),
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307 ods. 1 písm. c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308 ods. 1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68),
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307 ods. 1 písm. d), § 45 ods. 1).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.